

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ: ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

29/03/2026

ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Γ1. Εσύ προσβάλλεις τον εαυτό σου και τους νεκρούς γονείς σου, ατιμάζεις την πόλη, και όσα καλά πέτυχε και απόλαυσε από τη φιλανθρωπία αυτών εδώ των συμπολιτών σου ο δικός σου πατέρας και μετά αυτός εδώ ο Φορμίων, αυτά, αντί να τα εκτιμάς και να τα σέβεσαι, για να ήταν όσο το δυνατόν μεγαλύτερη τιμή και για εκείνους που τα παραχώρησαν και για εσάς που τα αποκτήσατε, τα διασύρεις δημοσίως, τα εξευτελίζεις, τα εμπαίζεις και μόνο που δεν κοροϊδεύεις (τους Αθηναίους), που σου έδωσαν τα πολιτικά δικαιώματα του Αθηναίου, αν και ήσουν τέτοιος που είσαι. Έτσι, έχεις φτάσει σ' αυτό το σημείο της τρέλας, ώστε δεν αντιλαμβάνεσαι ότι και τώρα εμείς με το να θεωρούμε σωστό ο Φορμίων, αφού έγινε βέβαια απελεύθερος, να μην κατηγορείται καθόλου που κάποτε υπήρξε δούλος του πατέρα σου μιλούμε προς υπεράσπισή σου, ενώ εσύ, έχοντας την αξίωση αυτός ποτέ να μη γίνει ισάξιός σου, μιλάς κατά του εαυτού σου· γιατί, όσα εσύ θα θεωρήσεις ως δικαιώματά σου εναντίον αυτού, αυτά ακριβώς τα ίδια θα ισχύσουν εναντίον σου εκ μέρους αυτών που αρχικά είχαν δούλο τον δικό σου πατέρα.

Γ2. Στο απόσπασμα αυτό, ο συνήγορος του Φορμίωννα υποστηρίζει ότι ο Απολλόδωρος, με τη στάση που τηρεί, βλάπτει τελικά τον ίδιο του τον εαυτό. Εξ αρχής τον επικρίνει για την προσβλητική του συμπεριφορά απέναντι τόσο στο πρόσωπό του όσο και στη μνήμη των γονέων του και την πόλη της Αθήνας. Παράλληλα, τον κατηγορεί για αγνωμοσύνη, καθώς δεν αναγνωρίζει τις ευεργεσίες όσων παραχώρησαν προνόμια και δικαιώματα στον πατέρα του και στον Φορμίωννα· αντίθετα, τις απαξιώνει δημόσια, φτάνοντας στο σημείο να περιγελά έμμεσα τους Αθηναίους. Στη συνέχεια, επισημαίνει ότι οι αξιώσεις του στρέφονται ασυνείδητα και εναντίον του ίδιου, αφού, επιχειρώντας να μειώσει τον απελεύθερο Φορμίωννα, αγνοεί ότι οι ίδιες συνθήκες ισχύουν και για τον πατέρα του. Έτσι, τα δικαιώματα που διεκδικεί εις βάρος του Φορμίωννα μπορούν να προβληθούν και εναντίον του ίδιου.

Γ3.α.

—	γονεύς	τεθνεώς	οἶος
σεαυτοῦ/σαυτοῦ	γονέως	τεθνεώτος	οἴου
σεαυτῶ/σαυτῶ	γονεῖ	τεθνεῶτι	οἴω
σεαυτόν/σαυτόν	γονέα	τεθνεῶτα	οἶον
—	γονεῦ	τεθνεώς	—

—	γονεῖς	τεθνεῶτες	οἶοι
ὑμῶν αὐτῶν	γονέων	τεθνεώτων	οἴων
ὑμῖν αὐτοῖς	γονεῦσι	τεθνεῶσι	οἴοις
ὑμᾶς αὐτούς	γονέας	τεθνεώτας	οἴους
—	γονεῖς	τεθνεῶτες	—

Γ3.β.

ὑβριοῖμι / οἶην	ἀπολαυσοῖμην	περιστελοῖμι / οἶην	ληψοῖμην
ὑβριοῖς / οἶης	ἀπολαύσοιο	περιστελοῖς / οἶης	λήψοιο
ὑβριοῖ / οἶη	ἀπολαύσοιτο	περιστελοῖ / οἶη	λήψοιτο
ὑβριοῖμεν	ἀπολαυσοῖμεθα	περιστελοῖμεν	ληψοῖμεθα
ὑβριοῖτε	ἀπολαύσοισθε	περιστελοῖτε	λήψοισθε
ὑβριοῖεν	ἀπολαύσοιντο	περιστελοῖεν	λήψοιντο

Γ4.α. *τεθνεώτας*: επιθετική μετοχή, επιθετικός προσδιορισμός στο *τούς γονέας τῆς φιλανθρωπίας*: ἔμμεσο αντικείμενο στο *ἀπολαύσας*
εἶναι: τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *ἀξιοῦντες*
ἐξ ἴσου: εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης στο *γενέσθαι*
τοῦτον: υποκείμενο στο *γενέσθαι*

Γ4.β. α. (οὐκ αἰσθάνει) **ὅτι καὶ νῦν ἡμεῖς μὲν ἀξιοῦντες μηδὲν ὑπόλογον εἶναι (Φορμῖωνα) ὑπὲρ σοῦ λέγομεν**

καὶ νῦν ἡμᾶς μὲν ἀξιοῦντας... ὑπὲρ σοῦ λέγοντας.

καὶ νῦν ἡμᾶς μὲν ἀξιοῦντας... ὑπὲρ σοῦ λέγειν (βλ. §238, 316, 183, 4).

β. (ὅτι καὶ νῦν) **σὺ δὲ μηδέποτ' ἐξ ἴσου σοι γενέσθαι τοῦτον ἀξίων κατὰ σαυτοῦ λέγεις· σὺ δέ... λέγων (λέγειν).**

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Η ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

ΠΕΤΡΙΔΟΥ ΒΑΣΩ